- Der er vel, i dette halvtredsåret for erhvervelse af stemmeret for kvinder, ingen der vil indvende noget imod, at en kvinde på så tidligt et tidspunkt heder om ordet?
- Netop denne gang har vi en særlig grund til at bringe en tak til partiet. En tak fordi sidste årsmøde så positivt modtog tanken om nedsættelse af kvindekommissionen. Ingen vil vel heller fortænke mig i, at jeg føjer et par bemærkninger til formandens ord om fremtiden.
- Skal man kort prøve at sammenfatte den enorme udvikling, der er skabt i den forløbne kongresperiode, ja så kan det vel næppe siges kortere, end at vi gennem de sociale landvindinger, på undervisningsområdet , nu også på boligområdet og med den fulde beskæftigelse på førstepladsen, har fået en billet til fremtiden. Det er fra nu af op til os selv, hvor rejsen skal gå hen. Hvad betyder en billet til fremtiden i dag? For få år siden betød den for mange emigration. Den indebar, at man måtte rejse ud for at skabe sig
en fremtid. Det bemærkelsesværdige er, at i dag betyder en billet til fremtiden, at vi står med de bedste betingelser for at forme en fremtid. Vi tillader skattemæssige fordele, så industrien kan investere, og vi giver vel endelig disse fordele af hensyn til samfundsproduktionen. Hvad, om vi gav de unge familier en bedre start ved også at give dem en mulighed for at investere mere, end der nu er mulighed for. En investering til gavn for familiesamfundet og harmonien i familien. Indenfor de rammer, der gælder for samfundet af i dag, er det omvendte jo næsten gældende. Når man har behov for at investere i en familie og i familiens trivsel og tilfredshed i form af opbygning af et hjem, den vidunderlige, men også økonomisk belastende ting, det er at få børn og senere sørge for disse børns uddannelse, ja så kommer mange gange konflikterne i familien, fordi den økonomiske forudsætning for hele denne aktivitet ikke er til stede. Når man så har børnene fra hånden og hjemmet opbygget, så indtræffer vel egentlig det paradoksale, at indtægten først på dette tidspunkt er på sit højeste, og at det egentlig først er nu, man har råd til at sætte børn i verden.
- Vi kunne ændre dette system« Vi kunne anvende en del af velstandsstigningen til denne ændring. Det vil selvfølgelig gå for vidt her at gå i enkeltheder om de muligheder, der står åbne for os, men jeg skal kort nævne et par af dem?
- Vi kan gøre det over lønområdet, Vi tjener jo alle, indenfor den tid af tilværelsen vi betegner som den produktive, et på forhånd med al hensyntagen til lønudviklingen og lønrammer nogenlunde fastsat beløb, og det kan vel nok i hvert fald være en

overvejelse værd, om den sum, der kommer til udbetaling de enkelte år, nu også er det, vi har behov for. Det er da muligt, at vi ønsker en større part af vor andel i samfundsproduktionen udbetalt, når der er det største behov, nemlig i de år, hvor vi har de store familieinvesteringer. Hvis man ikke ønsker en sådan nyskabelse i familiepolitikken over lønindtægten så kan den under nøjagtig de samme synspunkter ske over fordelingspolitikken, gennem børnetilskud, og familietilskud, eller man kan kombinere disse muligheder. Men uanset hvilken vej vi vælger, så, er det nu, vi skal forme fremtiden, det er nu, vi skal beslutte os for, hvor dan vi skal anvende den stigning i levestandarden, vi vil få at se i de kommende år. Vi kan også, og givetvis med den allerstørste fordel for mange af vore dårligst stillede familier, anvende en del af den stigende velstand som hjælp til selvhjælp. Til familier, der f.eks. trænger til en ny form for husmoderafløsning - socialhjælpere, der kan tage sig af familier, der står midt i eller på randen af et socialt sammenbrud. Hjælpen bør bestå af særlig kvalificerede og veluddannede, måske hentet i husmoderafløsernes rækker, der ikke bare virker som konsulenter, men som ved at gå foran med praktisk hjælp
og også vejledning kan bringe de hjem på fode, der uden at være direkte økonomisk dårligt stillede alligevel befinder sig i en elendig tilstand. Denne form for hjælp er skitseret i den familiepolitiske betænkning, og jeg kan ikke varmt nok anbefale, at den bliver en realitet så hurtigt som muligt,

- Det, at vi af formanden i hans egenskab af statsminister og også af socialministeren har set et initiativ, der på familiesamfundsområdet er noget helt enestående, betyder ikke, at alle vi andre kan lade fem og syv være lige i den tro, at alt lykkes i en gasovn, når først den er tændt. Vi skal arbejde videre for det, der her er givet
os, og vi skal måske især arbejde på at udbrede kendskabet til det, der er skabt,
- Vi skal fortsat arbejde på en højnelse af den enlige forsørgers kår, og vi skal gennem den kvindekommission, regeringen har nedsat, have svar på spørgsmål, der uvægerligt må stilles, når vi skal overveje, hvilke muligheder der måtte blive de bedste netop for den enlige forsørger,
- Regeringskommissionen vil også komme til at pege på de opgaver, vi i fremtiden kommer til at løse for at skaffe alle børn den bedst tænkelige start.

Regeringskommissionen kommer til at arbejde også med en række andre spørgsmål, og som en fællesnævner for hele dette enorme arbejde, kan vi vel sætte fremtiden.

- I digterinden Lise Sørensens prolog til 50-års festen for kvinders stemmeret var der især en enkelt linje, der måtte tale til alles "Pietet for fremtiden". Da statsministeren nedsatte kvindekommissionen, den første kvindekommission på regeringsplan i Europa, var d af pietet for fremtiden, og jeg gentager, hvad jeg tidligere har sagt i den forbindelses Kvinderne - ja familierne i dette land - vil forstå at værdsætte dette initiativ. Kommissionen har naturligvis krav på de bedste arbejdsvilkår, og samfundet har krav på, at den giver de ærligst tænkelige svar på de spørgsmål, der er stillet. Fremtiden er ikke et fjernt og abstrakt begreb. Fremtiden formes
i dag, og den begynder i morgen.